

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> ❖ כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

מאורות הפרשה שבת שירה

"נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוח קדשך" –

אמר האדמו"ר שהענין בזה מדבר בגאולה העתידה בב"א, שתהיה עם התעוררות מלמטה ע"י התורה הקדושה שנקראת "עוז" וע"י קיום התורה והמצוות יבנה ביהמ"ק, וכבר אמר זקני המהרי"א על הפסוק [תהילים] "נכבדות מדבר בך עיר האלקים סלה", וזה לשונו: ועכשיו נשאר לנו הפנימיות ונשלמה פרים שפתינו, "נכבדות" מדובר בך שאנו מדברים בך בכ"ב אתון זהו "עיר האלקים סלה" ועד, שלא נפסק לעולם ולא נחרב. [עכ"ל]

והנה מתבאר לנו שע"י התורה תפלה ומצוות יבנה ביהמ"ק המקווה בב"א, והם האבנים לבנין הקדוש והגדול וזה ידוע שבית המקדש יהיה גדול בכל "ירושלים" ולכן אנו מתפללים "ובנה ירושלים" שרומז לבנין ביהמ"ק, שיהיה בכל שטחה של ירושלים.

והוא הנרמז בפסוק [תהילים] "אוהב ה' שערי ציון" וכדרשת חז"ל [ברכות ח] שלעתיד לבוא כל בתי המקדש מעט ובתי המדרש המצוינים בהלכה שנאמר עליהם "אוהב ה' שערי ציון" מלשון אה"ב הוא זווג וחיבור "מכל משכנות יעקב" לשון עקב וקטנות בזמן הגלות, ויהיה להם לבית למשכנות דירת ארעי, כי הבתי מדרש ובתי הכנסת שיתחברו לשערי ציון "מכל משכנות יעקב", שכולם יהיו בחינות ארעי יתחברו לשערי ציון, היינו בית המקדש.

מאורות הדרש

מדוע ישראל לא אמרו שירה בצאתם ממצרים ורק לאחר קריעת ים סוף אמרו שירה בענין שירת הים ידועה קושית המפרשים, למה המתינו ישראל מלומר שירה עד קריעת ים סוף ולא אמרו שירה מייד כשיצאו ממצרים. ב"חנות התורה" מבאר דמובא בגמרא (קדושין טז:) שעבד שברח מאדונו לפני שש שנים, כשמחזירים אותו צריך להשלים את השש שנים, ואם מת האדון אינו צריך להשלים. ולכן ישראל שיצאו ממצרים לפני שנגזר הזמן של ארבע מאות שנה שנגזר עליהם שיהיו במצרים, היו כמו עבד שברח לפני שש, והיו צריכים להשלים את השנים.

אבל כשראו שמתו המצרים אז הבינו שהשתחררו לגמרי, לכן מייד אמרו שירה. ומדייק זאת בפסוק: "וישע ה' ביום ההוא". למה היתה הישועה דוקא ביום זה, משום ש"יורא את מצרים מת על שפת הים" ולכן פטורים מלהשלים עבודתם. ו"אז ישיר" וכו' שדוקא אז אמרו שירה בשמחה.

ובשפת אמת מבאר שאף שראו את כל הניסים במצרים עדיין לא הגיעו לאמונה שלימה, שהרי גם כולנו מאמינים בניסים, אבל אם הייתה האמונה מאירה באמת, לא היינו שוכחים מזה כלל, ולא היינו יכולים לחטוא. ומזה הנך רואה שאין זה אמונה שלימה. אכן אחרי קריעת ים סוף הכתוב מעיד עליהם "ויאמינו בה" שהגיעו לאמונה שלימה. וכשמגיעים לאמונה כזו מאמינים במה שיעשה הקב"ה עמו

נר ה' נשמת אדם העלון יוצא לעילוי נשמת

רבקה בת יעקב שרה בת אליהו אהרון בן יוסף משה בן נפתלי צבי בוריס בן גריגורי אליעזר בן משה רגינה בת אברהם אנגל בן מרקו עובדיה בן סלמאן סוניה בת ישראל שרה בת פישל יוסף בן יהושע רחל בת משה סלימה בת ששון מנטינה בת אליהו חנה בת דוד פולה בת נחמיה רחל בת יוסף אספיר בן איסק לילי בת בוקו דוד בן נחום דבורה בת הירש צבי מנפרד בן מתתיהו שרה בת יוסף בתיה בת ברוך לאה בת דוד

ת.נ.צ.ב.ה

וזה שאמר הכתוב "נכבדות מדבר בך" כי כל הכבוד והייחוס שלהם "מדבר בך" בגלל שהיה בהם הדיבור של ב"ך כ"ב אותיות התורה שהיו עוסקים בתורה בבתי המדרש.

"עיר אלקים סלה" שמאותה התורה שעסקו בבתי המדרש בגלות, תבנה "עיר האלקים" בית המקדש שהוא מעשה הקב"ה "מקדש ה' כוננו ידך"

וזה שכתוב "נהלת בעזך" ע"י התורה שנקראת עו"ז "אל נוח קדשך" לביהמ"ק, דווקא קדשך מקדש ה' כוננו ידך תהיה ההנהלה שלו ע"י התורה שנקראת עו"ז שירמז לר"ת "ומתחת זרועות עולם".

בכל הדורות. והנה הקב"ה הרי הבטיח להכניס אותנו לארץ ישראל, וממילא לא היה ראוי לומר שירה רק כשרואים שמתקיימת ההבטחה במלואה, כשיכנסו לארץ. אבל כיון שהאמינו בזה באמונה חזקה, היה נראה להם שכאילו רואים בעין שכבר נכנסו לארץ, ולכן אמרו שירה. ובערוגת הבושם מבאר שיש שני אופנים של אמונה, אופן א' שאינו מתחיל כלל לחקור, כי יודע שאי אפשר להשיג את גודל רוממותו יתברך. ויש אופן נוסף שחוקר ולומד עד מקום ששכלו מגיע, ומידי יום ביומו מגיע להכרה יותר גבוהה, ולידיעה יותר ברורה שאי אפשר להשיג את גדולתו יתברך. וזהו תכלית הידיעה, לדעת שאי אפשר להשיג, והיא האמונה השלימה. וישראל במצרים היו במצב של האופן הראשון, שלא חקרו כלל, כי ידעו שלא ישיגו את גודל רוממות ה'. ולכן חשבו שלא יכולים לומר שירה ורק מלאכי השרת שמשיגים את גדולתו יכולים לומר שירה. אבל בקריעת ים סוף שכתוב במדרש ש"ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל", והגיעו להשגות גדולות וראו שבכל אופן אי אפשר להשיג את גדולתו, (וכאופן ב' שכמה שחוקרים לא משיגים) הבינו שגם המלאכים אינם משיגים גדולתו ובכל זאת אומרים שירה. ולכן התחילו גם הם לומר שירה. כי ראו שגם מי שאינו משיג את רוממותו לגמרי (כי אי אפשר להשיג) יכול לומר שירה.

מאורות היכל הברכה מהרי"א מקומרנא

"ה' ילחם לכם ואתם תחרישון"

בכאן לא זכו כלל, אף בהא אחרונה, בשלימות כי אם מצה לחם עוני, אם כן בהכרח על ידי אמונה, כל ארבע אותיות הויה ילחם לכם, שאין בכם כח לא לקטול ולא לרדוף ולא לזמר ולא להתפלל.

אלא "נאתם תחרישון", באלט, וכל יוד אחד הויה, ובכאן נעלם יוד וכל הויה. והכל ברצון הפשוט באמונה להטריח את קונם לעשות למענו למענו, אף שלא כן ברא את העולם אלא שיטיבו מעשיהם, ויעשה עמם בדין ומשפט טובות והברחת שונאיהם.

זה ענין קשה קריעת י"ס וקשין מזונותיו והמשכיל יבין. זה הוא מי יתן "החרש תחרישון" ותהי לכם לחכמה, שהקב"ה יעשה הכל ויקבל באהבה לעובדו בלבב שלם.

מאורות הסיפור החסידי

דאגה אמיתית – א

שרשיו של הגאון הרב שמואל צבי קובלסקי זצ"ל נטועים היו בסוכטשוב, תורתה, הגותה ומורשתה.

כאשר נוסדה ישיבת סוכטשוב בירושלים, וגם בכך היתה לו יד, שיגר את בנו ללמוד בה. הג"ר יוסף רפפורט שליט"א נבחר להיות מגיד השיעור. והוא מספר: זו היתה שנתי הראשונה כמגיד שיעור. כאשר הגיע הרב קובלסקי עם בנו לישיבה, קרא לי הצידה ואמר לי: ראה, שהייתי רבות בקרבת החזון איש, ולמדתי ממנו יסודות בענין חינוך תלמידים.

מובן, שלא אתערב ולא אביע דעות. אבל יסוד אחד חיוני ונחוץ אוכל למסור לך. היסוד להצלחה הוא, עליך לראות את תלמידך כבנך. רצוני שתבין, אין אני מבקש ממך שתראה את בני כבנך - מי יכול לבקש כזאת? אני רק אומר לך, שאם קיבלת על עצמך להיות מחנך - ממילא התחייבת להתייחס אל תלמידך כאל בנך!

דבריו נאמרו בהתרגשות עצורה, שריגשה אותי מאוד. דע לך, הוסיף, שאני מפקיד את אוצרי בידך! כך אמר, ונפרד לשלום. חשבתי לתומי, שכך נוהג כל אב שמביא את בנו אל הישיבה, בבחינת זקני בית דין, שמשביעין את הכהן הגדול בערב יום הכפורים, ונפטרים והולכים להם, ומניחים אותו לעבוד עבודתו. אבל עוד באותו שבוע הגיעה שיחת הטלפון הראשונה: מה נשמע, איך עבר השבוע, איך למד, מי החברותות שלו?

עברו ימים אחדים, והנה הגיע הרב קובלסקי מבני ברק לישיבה בשעת צהרים חמה ולוהטת.

המשך יבוא בס"ד [לוקט מהספר "אנא עבדא"]

מאורות אוצר הברכה "נוצר חסד"

"ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים"

יש דרך ארץ פלשתים ליצני הדור שגם להם מדות אנושיות והוא מקור השקר.

לבטל תורה שכל שיש מדות טובות ואהבה בין אחים ואן בהם תורה הוא דרך ארץ פלשתים, מקור השקר שהס"א מקשר את ליבם לבטל מתורה.

והסימן, שאינם אוהבים אלא את מי שהולך בדרכם והוא מחברתם, וזה שקר מוחלט.

כי תיקון המדות הכנעה וביטול ואהבת כל ישראל בלב ונפש.